

[Sneum.]

i Svensk neurologisk Selskab i Stockholm den 24. Maj 1929, og som han altsaa efter $\frac{3}{4}$ Aars Forløb fandt Anledning til at bringe frem for den danske Lægestand. I denne Artikel øver Overlæge Schou en Del Kritik overfor vore Invalidforsørgelser. Han siger straks i Indledningen: Formaalet med det følgende skal være at belyse den skæbnesvangre Indfyldelse, som udøves af Invalidforsikringsraadet af 6. Maj 1921. Jeg skal ogsaa indrømme, at Overlægen gør sit bedste for at belyse denne saakaldte skæbnesvangre Indfyldelse. Han taler om Rente-Hysteri og lader i det hele taget til at være yderst utilfreds med vor Invalidforsørgelse. Det forekommer mig, at Overlæge H. J. Schou gaar alt for haardt frem, og jeg er sikker paa, at han med sine Udtalelser bidrager til at svække Interessen for de Medborgere, der nu en Gang er blevet saa uheldigt stillet, at de skal søge Invalidere. Det var ogsaa betegnende, at baade Venstres Presse og den konservative Presse med Begejstring omtalte Overlægens Artikel, medens man fuldstændig fortav et Svar til ham fra Raadsformand Poul Holck i „Ugeskrift for Læger“ for 6. Marts i Aar. Hr. Holcks helt igennem saglige Artikel havde man ikke Brug for, den maatte ikke komme frem i den ovennævnte Presse. Jeg synes ikke, at Invaliderne har fortjent en saadan Behandling, jeg kunde tilføje: en saa ensidig Behandling, fra den nævnte Presses Side.

Jeg ved ikke, om det er Overlæge Schous Artikel, der har inspireret Overlæge, Dr. med. P. N. Hansen fra Kommunehospitalet i København til ogsaa at lade høre fra sig, men i hvert Fald saa finder man ham paa omtrent samme Linie i et Foredrag i Medicinsk Selskab i København den 4. Marts i Aar. Foredraget er aftrykt i „Ugeskrift for Læger“, og det er ogsaa aftrykt i „Vanførebladet“. Overlæge P. N. Hansen er yderst ængstelig for, at Staten skal komme af med for mange Understøttelser til Invaliderne, og han raaber et alvorligt Varsko ud til Lægerne om endelig at passe bedre paa og passe godt paa. Efter Overlæge P. N. Hansens Foredrag at dømme ser det næsten ud til, at han mener, at den saakaldte Rentesyge — det er jo et nyt Ord, som vort Sprog er blevet beriget med i de senere Aar — ikke blot er

smitsom, men endogsaa arvelig. Ja, saa galt tegner Billedet sig for den bekymrede Overlæge. Jeg tror nu, at de to Overlæger er ved at male Fanden paa Væggen, som man siger ovre i Jylland. Den Understøttelse, som en Invalid kan faa, er jo ikke særlig svimlende, og der er jo desuden Midler nok til at hindre Misbrug.

Jeg skal ikke i Dag komme nærmere ind paa de to Overlægers Udtalelser, men kun henstille, at man i Fremtiden er mere varsom med at udtale sig. Hele Invalidproblemet har jo en social Side, som de to Overlæger ikke rigtig synes at have faaet Øje paa.

Jeg har dernæst nogle enkelte Spørgsmaal af mere lokal Art. Jeg vil gerne rette en Tak til den højtærede Minister for offentlige Arbejder og Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenet, fordi det nu ser ud til, at det bliver Alvor med Oprettelsen af en Postkontorfiliat paa Trøjborg i Aarhus, der skal sortere under Post- og Telegrafkontoret i Aarhus. Jeg har jo flere Gange paa Beboernes Vegne krævet dette, ogsaa her i Rigsdagen, fordi det er et retfærdigt Krav fra Befolkningens Side. Den paagældende Bydel i Aarhus — det er Trøjborg og Christiansbjerg — har en 10—12 000 Indbyggere; det er mere, end mange Provinsbyer tæller, og da Posthuset i Fjor blev flyttet ned til Hovedbanegaarden, blev Forholdene yderligere forværret. Naar man tillige tager i Betragtning, at der paa Trøjborg og Christiansbjerg findes mange forretningsdrivende, saa vil man forstaa, at det er berettiget at stille dette Krav for denne Bydel, der jo tillige er i en stærk Udvikling. Jeg ved, at man allerede fra Postvæsenets Side er gaaet i Gang med at sikre sig — jeg bruger udtrykkelig Ordet sikre sig — de nødvendige Lokaler til Kontoret, og jeg haaber derfor, at der skal kunne begyndes til Foraaret.

Af den Specifikation over anslaaede Udgifter til nye Statsbaneanlæg i Finansaaarene 1931—32 til 1935—36, der findes i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget under Statsbanernes Anlægsbudget, ses det, at man fra Statsbanernes Side først paa-tænker at paabegynde Dobbeltsporet fra Aarhus til Brabrand i 1935—36, og det tilføjes i disse Anmærkninger, at endeligt Overslag endnu ikke er udarbejdet. Dette Dobbeltspor er altsaa i høj Grad blevet